IZA PLAVOG ZASTORA

napisala: Željka Mezić

Stojim na livadi ispred škole, a ispred mene neka nova staza. Pitam se otkud se stvorila, a još jučer je ovdje nije bilo. I kamo vodi? Uska je i krivudava, sva posuta staklenim kuglicama. Načinim prvi korak, a ona odjednom poskoči kao da je živa. Krenem dalje slušajući kako staklene kuglice šušte i kotrljaju se pod mojim cipelama. Nose me naprijed u daljinu, poskakujući sve više i više. Preskačemo brežuljke, dižemo se iznad grada visoko među oblake.

I baš kad sam se pitala gdje li je stazi kraj, ona se zaustavi ispred velikog plavog zastora. Plav je i težak kao najdublje more. Približim mu se još malo, dotaknem ga rukom, a on se rastvori. Zakoračim hrabro kroz zastor, na drugu stranu… U svemir bez kraja.

Umjesto zvijezda, svuda oko mene lete slova. Velika i mala, žuta, plava i crvena. Slova svih boja plešu, skaču, smiju se, igraju se lovice. A onda složno, kao jato ptica, odjednom napišu riječ. Do nje odmah doleti i druga, treća, četvrta i peta. Cijele rečenice titraju zrakom. Gledam u čudu, nasmijana, taj neobični svemir i puštam da me nose nevidljiva krila. Letim kroz priče, pjesme i romane. Plivam svemirom kroz najljepše bajke.

A onda se pridružim jatu slova i pišem nove i nove riječi: DVORAC, LJUBAV, PRIJATELJI, SREĆA, MAŠTA, ŠUME, KNJIGE, OBLACI, GRADOVI…
Kakav divan svijet! – pomislim.

Na obraz mi sleti jedno svjetlucavo, žuto S. Toplo je i meko i škaklja dok mi skakuće po licu. Žmirkam, trljam oči i polako se budim. Gdje je nestao šareni svemir? Gdje su slova, riječi i priče? Pa ja sam u svojoj sobi! Umjesto žutog S, lice mi grije zraka jutarnjeg sunca.

Smješkam se zadovoljna, bio je to baš lijep san. Sjetit ću ga se kad budem pisala zadaću iz hrvatskog.
Razgrnut ću svoj veliki plavi zastor i potražiti među jatima slova najmaštovitiju priču. Sigurno mogu sanjati i kad sam budna.

OZNAČI TOČAN ODGOVOR/ODGOVORE.

1. Što je djevojčica ugledala na livadi ispred škole?

a) novu stazu posutu staklenim kuglicama

b) veliki dvorac

c) jato šarenih ptica

2. Što se nalazilo iza velikoga plavog zastora?

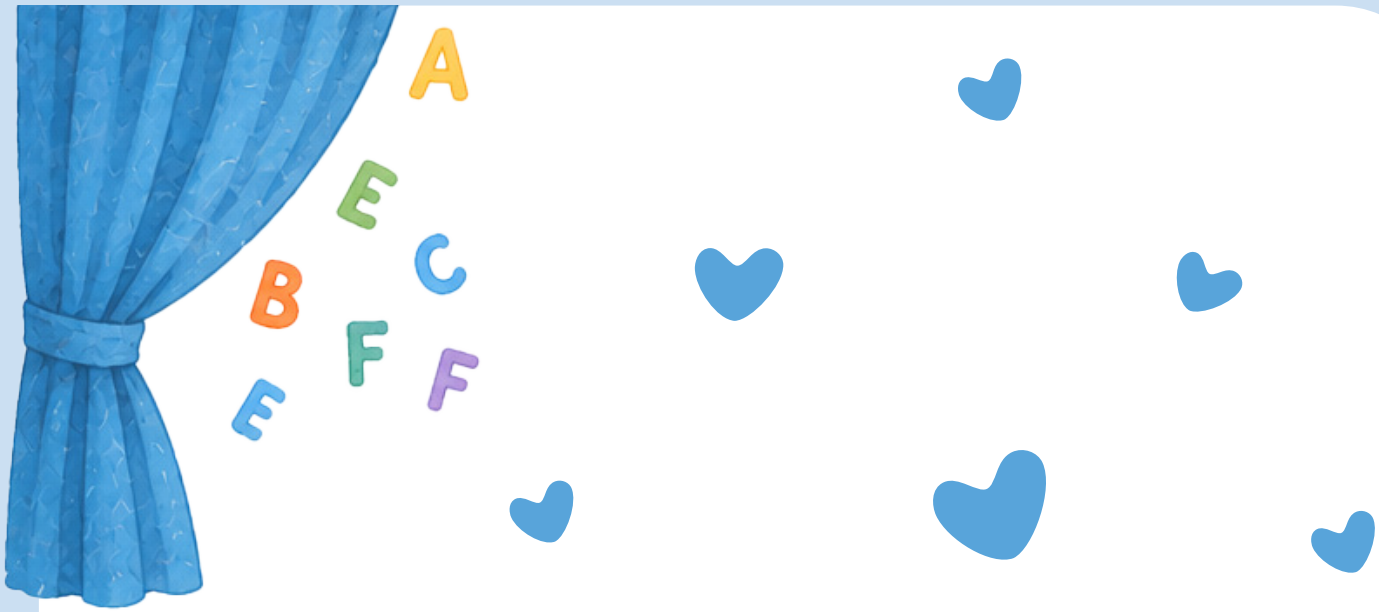
a) more

b) svemir pun slova, riječi i priča

c) školska učionica

3. Što su slova radila u neobičnome svemiru?

plesala	skakala	smijala se
igrala se	spavala	slagala riječi i rečenice

4. Djevojčica kaže da je letjela kroz priče, pjesme, romane i bajke. Što to zapravo znači?

a) Priče su je odvele u svemir.

b) Čitajući i maštajući, zamišljala je različite svjetove.

c) Naučila je letjeti.

5. Zašto se djevojčica sjetila sna kad je pomislila na zadaću iz hrvatskoga jezika?

a) San joj je dao ideju da maštom može stvarati vlastite priče.

b) Odlučila je prepisati priču iz sna.

c) Željela je ponovno zaspati.

6. Kako objašnjavaš značenje zadnje rečenice *Sigurno mogu sanjati i kad sam budna*?

a) Mogu maštati, zamišljati i stvarati nove priče.

b) Mogu spavati otvorenih očiju.

c) Mogu svaki san pretvoriti u stvarnost.